

KORULAUSEIDEN VAHINGOLLISUUDESTA

Ranskan ja Englannin hallituksen vastaus on erikoisen havainnollisesti todistanut oikeiksi ne meidän lukuisat mainintamme, että Venäjän, Ranskan, Englannin enempää kuin Saksankaan kapitalistinen hallitus ei voi kieltäytyä annektoinnista (aluevaltauksista), että kaikki moiset lupaukset ovat pelkkää kansojen petkuttamista ¹⁰⁵.

Me taistelemme vallataksemme aseellisesti Elsassin ja Lothringenin, voittaaksemme,— vastasivat ranskalaiset.— Suvaitkaa noudattaa sopimusta ja sotia venäläisestä ja saksalaisesta Puolasta,— vastasivat englantilaiset.

Katkerä totuus — totuus kapitalismin ja aluevaltauksista kieltäytymisen yhteensovittamattomuudesta — on tullut paljastetuksi yhä uudemman kerran. „Sopuillijain”, kapitalismin ja proletariaatin sovittelijain politiikan, ministerisocialisti-narodnikkien ja -menshevikkien politiikan vararikko on aivan ilmeinen. Kaikki heidän toiveensa kokoomushallituksen suhteen ovat rauenneet tyhjiin, kaikki heidän lupauksensa on paljastettu pelkäksi sanahelinäksi.

Ja kaikkein vahingollisin vallankumouksen asialle, työtä-tekevien joukkojen eduille on nyt pyrkimys hämätä asia korulauseilla. On piirtynyt esiin tuon fraasitulvan kaksi vivahdetta, ja totta totisesti ne ovat „molempi pahempi”.

„Rabotshaja Gazeta”, ministerisocialisti-menshevikkien äänenkannattaja, valaa vettä „kadettien malliin”. Toisaalta „tällä pohjalla” (kahden ententeläisen valtakunnan vastusten pohjalla) „ei voi tulla kysymykseenkään mikään sopimus meidän ja heidän kesken”... „Meidän” kesken? — t.s. venäläisten *kapitalistienko?* Luokkataisteluteoria on heitetty yli laidan; on edullisempaa jaaritella „demokra-

tiasta" yleensä ja tallata jalkoihinsa se marxilaisuuden aapistotuus, että juuri „demokratian” *sisällä* kapitalistien ja proletaarien välinen kuilu on kaikkein syvin.

Toisaalta „Rabotshaja Gazeta” tahtoo „yrittää tarkistaa” (keskinäissitoumukset ja sopimukset) „varta vasten koolle kutsutun liittolaisvaltojen hallitusten edustajain konferenssin avulla”. Vielä ja vieläkin kerran: se on kapitalistien kanssa sopimista, mikä merkitsee todellisuudessa *työläisten petkuttamista* leikkimällä neuvotteluja heidän luokkaviihollistensa kanssa.

„Ranskan ja Englannin laajojen kansankerrosten rynnistys, yksinpä Ranskan ja Englannin proletariaatinkin rynnistys omaa hallitustaan vastaan”... kirjoittaa „Rabotshaja Gazeta”. Venäjällä menshevikit tukevat *omaa* imperialistihallitustaan, muissa maissa kutsutaan *rynnistykseen*... eikö se ole valheellista fraasikeikailua ensimmäisestä viimeiseen sanaan asti?

„Me valmistemme sitä (rauhaa kansainvälisessä mitassa) kutsumalla kokoon kansainvälisen sosialistikonferenssin”... siihen osallistuu ministereitä niiden entisten sosialistien joukosta, jotka ovat siirtyneet *omien* hallitustensa puolelle! Sepä mainiota kansan laajamittaisen petkutuksen „valmistelua” useiden pienempien petosten avulla, sanos muuta.

„Delo Naroda” jaarittelee „jakobiinien malliin”. Uhkaava sävy, efektiivisiä vallankumouksellisia huudahduksia... „me tiedämme kylliksi”... „usko Vallankumoksemme (välttämättä isolla alkukirjaimella) voitokkuuteen”, „Venäjän vallankumouksellisen demokratian... tästä tai tuosta askelesta... riippuvat... *koko* työtätekevien niin onnellisesti, niin voittoisasti nostaman Kapinan (välttämättä isolla alkukirjaimella) kohtalot...”

Tietysti, jos sanat Vallankumous ja Kapina kirjoitetaan isolla alkukirjaimella, niin se näyttää „kauhean” hirvittävältä, aivan kuin jakobiineilla. Sehän käy helposti ja hyvin. Sillä niin kirjoittavat ne, jotka todellisuudessa auttavat tukahduttamaan vallankumousta ja jarruttamaan työtätekevien kapinan kasvua tukemalla *Venäjän* imperialistien hallitusta, kannattamalla *heidän* menetelmiään salaisten sopimusten peittämisessä kansalta, *heidän* menetelmiään tilanherrain maanomistuksen viipymättömän lakkauttamisen lykkäämisessä, *heidän* menetelmiään sotilaallisen

„hyökkäys”-politiikan alalla, *heidän* töykeitä nuhteitaan valinnallisille paikalliselimille, *heidän* pyrkimystään määrätä tai vahvistaa paikallisen väestön valitsevat toimihaltijat ja niin edelleen ja niin poispäin loppumattomiin.

Herrat fraasisankarit! herrat vallankumouksellisen suunnitelmien ritarit! Sosialismi vaatii, että on osattava erottaa kapitalistien demokratia proletaarien demokratiasta, porvariston vallankumous proletariaatin vallankumouksesta, pohattojen kapina tsaaria vastaan työtätekevien kapinasta... *pohattoja vastaan*... Sosialismi vaatii, että on osattava erottaa meillä päättynyt porvariston vallankumous (porvaristo on nyt vastavallankumouksellinen) kasvavasta proletaarien ja köyhien talonpoikien vallankumouksesta. Edellinen vallankumous *kannatti* sotaa, *kannatti* tilanherrain maanomistuksen säilyttämistä, *kannatti* paikallisten itsehallintojen „alustamista” keskuksen alaisiksi, *kannatti* salaisia sopimuksia. Jälkimmäinen vallankumous *on alkanut* sammuttaa sodan paloa sekä vallankumouksellisella veljeilyllä että kukistamalla tilanherrain vallan paikkakunnilla, sekä lisäämällä Neuvostojen lukumäärää, lujittamalla niiden voimaa että toteuttamalla täydellisesti valinnallisuusperiaatetta.

Ministerisocialisti-narodnikit ja -menshevikit jaarittelevat „demokratiasta” yleensä, „Vallankumouksesta” yleensä *peitelläkseen* siten sopimustaan, jonka he ovat tehneet maansa imperialistisen, todellisuudessa jo vastavallankumouksellisen porvariston kanssa, sopimusta, joka on käytännössä muuttumassa taisteluksi proletaarien ja puoli-proletaarien vallankumousta *vastaan*.

„Pravda” № 69, kesäkuun 13
(toukokuun 31) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan